

Johan Poppenprijs voor het eerst naar een duo

■ Vrolijkheid en ontroering bij Geeske Snoek-Siemons en Dineke Greven-Snoek tijdens de uitreiking van de Johan Poppenprijs. © Hans Banus

WINSCHOTEN – Haar ogen werden vochtig en ze sloeg haar hand voor de mond. Van ontroering en verbazing. Dineke Greven-Snoek kreeg het even te kwaad. Haar moeder Geeske Snoek-Siemons keek tegelijkertijd met een olijke blik de stampvolle kerk op het Winschoter Marktplaatsje in. Zo van: ik weet niet wat me overkomt, maar ik vind het hartstikke prachtig. Vrolijkheid en ontroering. Die begrippen zijn

onlosmakelijk verbonden aan de Johan Poppenprijs. Dit jaar werd de prijs voor de zesde keer uitgereikt. Voor het eerst aan een duo.

De prijs is ingesteld door Radio Winschoten en is vernoemd naar de onvergetelijke schrijver en journalist Johan Poppen. Poppen, in dienst van de toenmalige Winschoter Courant, overleed in september 1991. Enkele maanden later werd de eerste naar hem ge-

noemde prijs uitgereikt. De prijs wordt steevast uitgereikt door Poppens weduwe Dineke ten Broeke. De uitreiking zelf is en blijft altijd een ontroerend moment. De Johan Poppenprijs wordt toegekend aan een lid, of in dit geval dus leden, van de Winschoter gemeenschap die zich, op welke manier dan ook, dienstbaar heeft gemaakt voor de Winschoter samenleving.

Dat hebben de winnaars van dit jaar zeker gedaan. Moeder

■ Eerdere winnaars van de prijs feliciteren de beide dames met hun prijs. © Hans Banus

(77) en dochter (51) Snoek zijn namelijk al dertig jaar de stille maar o zo belangrijke motor achter de Winschoter avondvierdaagse, de Vader Klarentocht en sinds 1978 ook de Tellerlikkertocht; drie wandelevenementen die hun gelijke in Noord-Nederland niet kennen en Winschoten een plek op de wandelkaart van Nederland hebben gegeven. Ze worden georganiseerd onder de vlag van speeltuinvereniging Bovenburen, met de dames Snoek als grote animators. Vooral de avondvierdaagse is door de bemoeienissen van de familie Snoek, ook de in 1987 overleden man van Geeske Snoek was tot zijn dood nauw bij de organisatie betrokken, uitgegroeid tot een mega-evenement. Jaarlijks trekken tussen de 4.500 en 5.000 wandelaars in hun eentje of in groepen door

de Winschoter dreven. Met name de intocht, met naast de deelnemers ook nog een stuk of twintig muziekkorpsen op de laatste avond, is een gebeurtenis waar tout Winschoten elk jaar weer naar uitkijkt. Uitgerekend dit jaar viel de intocht letterlijk in water en vond ze voor de eerste keer in de geschiedenis van de avondvierdaagse niet plaats. Een enorme onweersbui maakte het te gevaarlijk.

In haar toespraak zei Dineke ten Broeke dat, toen ze in Winschoten kwam wonen, de avondvierdaagse haar niet zoveel deed. Pas een week voordat de tocht gehouden werd, besefte ze wat de avondvierdaagse in Winschoten losmaakt. Ze kon zich nog goed herinneren dat de leerlingen van de Brederolaanschool, waar ze les gaf, na schooltijd ineens gingen oefenen. Niet om kilometers in de benen te krijgen, maar om keurig in de pas te lopen en het nemen van bochten te vervolmaken. Mevrouw Ten Broeke overhandigde de prijs, een door kunstenaar Toos Hagenaars vervaardigde plastic, samen met locoburgemeester Emme Groot. Burgemeester Jannie Vlietstra was wegens een medische ingreep verhinderd. Ze zat ongetwijfeld aan de radio gekluisterd. Een vast en altijd weer amusant onderdeel van de Johan Poppenprijs is de zogenaamde ontvoering. De winnaars weten immers tot op het allerlaatste moment niet wat hen te wachten staat. Met allerlei smoezen worden ze thuis gehouden, tot er plotseling een politieauto en een verslaggever van Radio Winschoten voor de deur staat om de winnaars met de nodige toeters en bellen naar de plek van de uitreiking te vervoeren. Dat was dit jaar voor de tweede keer de Marktplaatskerk. Een waardig decor voor een waardige prijs. Moeder en dochter Snoek werden met een staande ovatie binnengehaald. En dat is maar weinig Winschoters gegeven.